

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Пловдив, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Красимира Хр. Н. Кутрянска
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20235001000538 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Повод за започването му е изходяща от „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К. въззивна жалба против постановеното по т. дело № 1284/2020 г. по описа на Старозагорския окръжен съд, решение № 260023 от 30.05.2023 г., с което са отхвърлени предявените от „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К., Ж.К. „И.“ бл.*, вх.*, ет.* против З* „У.“ АД, ЕИК***, гр.С., бул."Х.К." №* искиове за заплащане на застрахователно обезщетение от 33 945 лв., от които главница в размер на 29 425 лв. ведно със законната лихва от 02.10. 2020 г. до окончателното плащане и мораторна лихва в размер на 4 520 лв. за периода от 30.03.2019 г. до 02.10.2020 г. и „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К. е осъдено да заплати на З* „У.“ АД, ЕИК***, гр.С. направените в първоинстанционното производство разноси в размер на 1 342, 45 лв.

В жалбата са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, поискана отмяната му и постановяване на друго, с което искивете да бъдат уважени.

Насрещната страна е изразила становище за неоснователност на същата.

Съдът след като се запозна с атакуваното решение и събраният доказателствен материал намери за установено следното:

На 02.10.2020 г. в Б.кия окръжен съд е постъпила изходяща от „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К. против „З.к. У.“ АД, ЕИК***, гр.С. искова молба.

По същата е било образувано т. дело № 384/2020 г., което с определение от 20.10.2020 г. е било прекратено и изпратено по подсъдност на Старозагорския окръжен съд.

Той е образувал т. дело № 1284/2020 г.

В обстоятелствената част на исковата молба се говори, че дружеството ищец е собственик на лек автомобил марка „А.“, модел „*“, рег. № ***. За същия имало сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС в З* „У.“ АД с полица №*** и срок на валидност 29. 12. 2018 г. до 28. 12. 2019 г. Застрахователната сума била 29 425 лв., а заплащането на застрахователната премия от 2431,10 лв. ставало на четири вноски, всяка от които в размер на по 607,78 лв. На 28.12.2018 г. била платена първата вноска.

Посочено е, че при сключването на застраховката, автомобилът бил предоставен на застрахователя за ведно с двата автомобилни ключа - оригинален и сервизен. За това били съставени протокол за оглед при застраховане, както и добавък №1 към застрахователната полица.

По - надолу се казва, че 29.03.2019 г., към 21, 30 ч. управителят на дружеството собственик К.Ж. Г. паркирал автомобила в гр. Б. на ул"***" №*, заключил го и привел в действие алармата. На следващият ден към 14,10 ч. констатирал, че същият липсва, а на мястото бил спрял друг автомобил.

За така описаното ответното дружество било уведомено и образува щета №***. Съответно било попълнено и уведомление - въпросник, в който подробно било отговорено на поставените въпроси.

Споменава се и за образувано ДП № *** г. по описа на РУ - Банско при ОДМВР - Благоевград и наблюдателно производство №458/2019 г. по описа на РП - Разлог. С Постановление от 20.10.2019 г. то било спряно поради неоткриване на извършителя.

По повод на образуваната пред ответника щета, последният с писмо изх. №*** от 13.03.2020 г. уведомил ищеца, че не са налице основанията за

изплащане на застрахователно обезщетение. За аргументиране на отказа се сочели две правни основания, които предполагали различен фактически състав и правопораждащ момент, но не били посочени конкретни факти и обстоятелства даващи основания за приложимост на същите. Било изпратено и второ писмо изх. №*** от 16. 07. 2020 г., с което отказът за заплащане на застрахователно обезщетение бил потвърден.

На база изложеното от страна на ищеца е направен извод, че от постановлението за спиране на наказателното производство и доказателствата станали причина за издаването му безспорно се установявало настъпването на застрахователното събитие. Твърди се и че били изпълнени всички задължения по застрахователния договор и приложимите към него общи условия и на тази база се прави извод за липса на хипотезите по чл. 408 от КЗ, които могат да дадат основание на застрахователя да откаже плащане на обезщетение.

В тази връзка е отправено искане до съда за постановяване на решение, с което да се осъди ответника да заплати на ищеца застрахователно обезщетение от 33 945 лв., от които главница 29 425 лв. и 4 520 лв. мораторна лихва за времето от 30.03.2019 г. до 02.10.2020 г.

В отговора на исковата молба от страна на застрахователя не е оспорено съществуването на договор за застраховка „Каско на МПС“ за посочения в ИМ автомобил с период на валидност 29.12.2018 г. до 28.12.2019 г.. В тази връзка е посочено, че този договор е сключен при действието на Общи условия за застраховка „Каско на МПС“, които са неразделна част от договора.

С отговора не е оспорено и че във връзка с изложените в исковата молба твърдения за настъпване на застрахователно събитие на 30.03.2019 г. била регистрирана щета №***. Посочено е, че в уведомителното писмо по застраховка „Каско на МПС“ били отбелязани представените документи. Било отбелязано и представянето на 1 бр. сервизен ключ за застрахования автомобил, а от попълнения въпросник и представения Протокол за доброволно предаване от 30.03.2019 г. ставало ясно, че оригиналният контактен ключ за автомобила бил предоставен на РУ-гр. Банско.

С оглед доказване основателността на претенцията и вземане на решение по същата с писмо изх. №** г. ответникът изискал представяне на

набор от документи и вещи.

По повод на това искане се сочи, че то не било изпълнено в цялост и към момента на подаване на отговора.

По отношение на Постановлението на РП-Разлог за спиране на наказателно производство по досъдебно производство № *** по описа на РУ - Банско при ОД на МВР - Благоевград е посочено, че с него е възложено да се продължи издирването на извършителя на инкриминираното деяние.

Наред с това се споменава, че при съпоставки на талона на процесния лек автомобил и договорът, с който същия е придобит от ищцовото дружество, се установявало, че закупеният автомобил бил с цвят „черен металик“, а по талон бил с цвят „бял“. Говори се и за проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила по номера на рамата му и така се установявало наличие на застраховки на автомобил „А. *” с няколко различни регистрационни номера. Сочи се и че застраховка ГО имало до 24.08.2015 г. при З* „Л.И.“ АД, а в последствие за период от 2 години МПС-то не било в движение и липсвали данни за застраховка Гражданска отговорност. Същата била подновена на 08.07.2017 г. - ден след сключване на договор за покупко-продажба на застрахованото при З* „У.“ АД.

Съответно с оглед проверката за наличието на сключени застраховки ГО се установило, че за автомобил „А.*”, със същия №** на рама, но рег. №*** имало застраховка „Гражданска отговорност“ при З* „Л.И.“ до 28.04.2014 г., както и застраховка „Каско на МПС“ при З* „У.“ АД. Бил направен преглед на снимковия материал на автомобила застрахован към онзи моменти с този касаещ процесния автомобил и били установени значителни разлики, които са подробно описани в ИМ и са свързани с цвета, стикера с рама на средната дясна колона, цвета на мокета, облицовката на арматурното табло, изгледа на задния капак и изписания номер на рамата върху метал. По отношение на последния е казано, че при първия автомобил тя била заводски тип, а при втория имала вид на манипулирана.

Посочено е, че при извършеното проследяване на застраховките ГО за автомобил със същия № на рама се установило, че лек автомобил „А. *”, рег. №*** със застраховка по риска ГО при З* „Л.И.“ АД за периода 25.08.2014 г. до 24.08.2015 г. претърпял ПТП на 31.05.2015 г., в района на община А.. Във връзка със същото имало издаден Констативен протокол за ПТП с пострадали

лица №* г. След ПТП-то за автомобил с тази рама с оглед изложеното не е имал застраховка „Гражданска отговорност“, което сочело че не е бил в движение, поради това, че след ПТП-то е претърпял тотално увреждане в и не е могло да бъде възстановено. В подкрепа на това се споменава за запитване от страна на ответника до ОД на МВР - Варна относно ПТП-то и от получените отговори можело да се направи извод, че по отношение на лекия автомобил, участвал в ПТП, е настъпила тотална конструктивна загуба.

В отговора е посочено и че ищцовото дружество по силата на договор за покупко-продажба сключен със собственика на лек автомобил „А. *“, рег. №*** е придобил собствеността върху същия .

На база изложеното от страна на застрахователят е направен извод, че процесният автомобил е двойник на друго МПС със същата марка и модел, което с оглед т. 6.5.17 от Общите условия по застраховка „Каско на МПС“ било основанието да се откаже изплащането на застрахователно обезщетение. В подкрепа на това се споменава за манипулиране на рамата на процесния автомобил.

Наред с това е посочено, че с т. 6.5.20 от Общите условия се вменявало задължение на застрахования при настъпване на застрахователно събитие кражба или грабеж на цяло МПС да предостави на застрахователя всички налични ключове и дистанционни за сигнално-охранителната система и документи за придобиване на МПС. Непредставянето им също били основание за отказ да се изплати застрахователното обезщетение.

По- надолу в отговора е изразено становище за прекомерност на претендираното обезщетение, тъй като размерът на претендираната от ищеца сума се равнява на застрахователната сума към момента на сключване на застрахователния договор, а не към датата на процесното събитие.

По отношение на претенцията за заплащане на законна лихва върху обезщетение е казано, че такава не се дължи при липса на задължение за плащане на самото обезщетение, респ. възразено е, че вземанията за лихви върху застрахователното обезщетение са периодични вземания и се погасяват с тригодишна погасителна давност според чл. 378, ал. 8 от КЗ и чл. 111, буква „В“ от ЗЗД.

В ДИМ ищецът е взел становище по направените с отговора защитни възражения. В тази връзка е проследил събитията свързани с придобиване на

автомобила, състоянието му към този момент, ремонтните действия, необходимите за същите части. Посочено е и че е закупен от официалния представител на А. в Б. стикер с номер на рамата залепен на дясната колона, за който се споменава в отговора на исковата молба.

В отговора на ДИМ е посочено, че в договора за покупко-продажба не било упоменато състоянието на автомобила. Сочи се и че в същия се говорело за застраховка ГО, каквато безспорно липсвала. По отношение на ремонтите и представените за удостоверяването им фактури е възразено, че в тях не било посочено, че касаят процесния автомобил и т.н.

Така съдът след събиране на поисканите от страните и относими към спора доказателства е постановил решението предмет на обжалване.

В него на база заключението на автотехническата експертиза е прието, че не са налице основания за изплащане на обезщетение, защото ищецът не е представил оригиналния ключ на откраднатия автомобил, а такъв, на който е записан номер на рама, която не отговаря на тази на процесното МПС.

Недоволно решението е останало дружеството ищец и е подало жалбата станала причина за започване на настоящето дело.

В нея след анализ на нормативната уредба, договора между страните и събраните от първоинстанционния съд доказателства е направен извод за неправилност и незаконосъобразност на решението му. В подкрепа на това е посочено, че от застрахования са изпълнени всички произтичащи от договора и общите условия към него задължения обуславящи изплащането на застрахователното обезщетение по повод твърдяното застрахователно събитие. Посочено е също, че от доказателствата не можело да се достигне до извод за приложимост на т. 6.5. 17 или 6.5.20 от ОУ към договора, респ. за приложимост на чл. 408, ал. 3, т.1 от КЗ. В подкрепа на това е споменато, че по делото от страна на застрахователя не била доказано, че предадения в полицията ключ бил идентичен с този предмет на експертизата и това, че твърдяното различие в ключовете било в пряка причинна връзка с кражбата на съответното МПС.

Наред с това е споменато, че от съдържанието на обжалваното решение не ставала ясна и точната причина за отхвърляне на иска, т.е. дали това е сторено поради извод за извършена застрахователна измама или поради това, че е заявил факти и обстоятелства несъответстващи на действителните, което

пък възпрепятствало дали настъпилото събитие е покрит риск.

Във връзка с жалбата ПАС на първо място дължи отговор за валидността и допустимостта на обжалвания акт.

Едно решение е невалидно (нищожно), когато не е постановено от надлежен орган или е постановено от ненадлежен състав т.е. от лице, което няма качество на съдия или от едноличен вместо троен състав и т.н. Нищожно е и решение, което не подписано, не е постановено в предвидената от закона писмена форма или, когато решението е постановено от съда извън пределите на неговата компетентност, т.е. срещу лица неподчинени на правораздавателната власт на българските съдилища.

В случая нито една от тези предпоставки не са налице т.е. за нищожност на същото не може да се говори.

По отношение на недопустимостта е нужно да се спомене, че от съдържанието на чл. 270, ал.3 от ГПК следва извод, че такава е налице, когато е извършено произнасяне въпреки липсата на право на иск или има произнасяне по един непредявен иск. Налице е недопустимост и, когато спорът е разгледан от некомпетентен съд т.е. във всички случаи, когато е постановен съдебен акт въпреки липсата на предпоставки за разрешаване на спора по същество.

И тук, нито една от описаните по-горе предпоставки не е налице.

Така се стига до необходимостта да се извърши преценка за правилността на обжалваното решение, като същата следва да се ограничи на база посочените в жалбите възражения с оглед казаното в чл. 269 от ГПК и ТР № 1 от 09.12.2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Съдът е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл. 405, ал.1 от КЗ и 86 от ЗЗД.

С първият иск се претендира плащане на застрахователно обезщетение.

Във връзка със същия следва да се има предвид, че по смисъла на КЗ застраховането е дейност по осигуряване на застрахователно покритие на рискове по силата на договор, изразяващо се в набиране и разходване на средства, предназначени за изплащане на обезщетения и други парични суми при настъпване на събития или сбъдване на условия, предвидени в договор или в закон. Застраховането, респ. извършването на дейност по застраховане

от своя страна предполага сключване на застрахователен договор.

С договора за застраховка съгласно чл. 343, ал. 1 от КЗ застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователно събитие да заплати застрахователно обезщетение или сума. Съгласно чл. 344, ал. 1 от КЗ застрахователният договор се сключва в писмена форма като застрахователна полица или друг писмен акт. Общите условия по застраховката, когато има такива, са неразделна част от договора.

По смисъла на КЗ, застрахован е лицето, чиито имуществени и/или неимуществени блага са предмет на застрахователна защита по застрахователен договор. Застраховащ е лицето, което е страна по застрахователния договор. Застрахователен риск е обективно съществуващата вероятност от настъпване на вредоносно събитие, възникването на която е несигурно, неизвестно и независимо от волята на застраховащия, застрахования или третото ползващо се лице. Застрахователно събитие е настъпването на покрит риск по застраховка в периода на застрахователното покритие. Вреда е неблагоприятна промяна чрез засягане, накърняване или унищожаване на човешко благо – имущество, права, телесна цялост, здраве и психическо състояние.

В случая по делото е безспорно, че между ищеца и ответника в предвидената от закона форма като застрахователна полица е бил сключен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“. За застрахован е посочен собственикът и всички упълномощени водачи на превозното средство, а за застрахован предмет лек автомобил марка „А.“, модел „*“, рег. № *** и номер на шаси /рама/ ***. Срокът на застраховката е от 0,00 ч. на 29.12.2018 г. до 24.00 часа на 28.12.2020 г. По отношение на условията на застраховката и покритите рискове е казано, че същите са определени съгласно ОУ за застраховка Каско на МПС от 01.07.2018 г. и клауза А от същите - Пълно каско.

В споменатите ОУ и по точно чл. 4 от същите е казано, че застраховката покрива пълна загуба или частичната повреда на застрахованото МПС съгласно условията на застрахователната полица и рисковите клаузи към нея. В случая тези условия са свързани с „пълно Каско“.

В чл. 5.1 от ОУ са изброени покритите рискове, които са довели до

пълна загуба или частична повреда. В т. 5.1.3 е споменато, че такива са повредите от:

- кражба на цялото МПС - отнемане на МПС от владението на застрахования без негово съгласие, с намерение противозаконно присвояване по смисъла на НК,

- грабеж на цялото МПС - отнемане на МПС от владението на застрахования с намерение противозаконно присвояване, като е употребена сила или заплашване по смисъла на НК,

- кражба чрез взлом на фабрично монтирана А.о-визуална техника, както и допълнително монтирана и трайно прикрепена А.о-визуална техника, само срещу заплатена допълнителна премия при условията на Клауза М „Застраховка срещу кражба чрез взлом на А.о-визуална техника в МПС“,

- нанесени щети при кражба или опит за кражба чрез взлом.

В раздел 6 от ОУ наименуван „ИЗ*лючения от застраховката“ са описани хипотези, при които не се покриват щети и/или застрахователя не изплаща обезщетени. В някои клаузи от този раздел са индивидуализирани събития, възникването, на които е несигурно, неизвестно и независимо от волята на застрахователя, застрахования или третото ползващо се лице и рално с тях се извършва конкретизация на покрития със застраховката риск. Други обаче са свързани с извършване на действия или настъпване на събития зависещи от волята на застрахования, при които застрахователя се освобождава от задължението за изплащане на обезщетение.

С оглед вида на застрахователното събитие, което ищецът твърди да е настъпило е нужно да се спомене, че в чл. 6.5.20 е предвидено, че при покрит риск „кражба“ или „грабеж“ застрахователят не изплаща застрахователно обезщетение ако:

- а) няма заведено уведомление в полицията за кражбата,

- б) след извършване на кражбата или опита за кражба вредата се е увеличила поради невземане на мерки за нейното ограничаване от страна на застрахованото лице или негови представители за тази част от вредата, която се е увеличила, ако подписаните от компетентните органи документи (полиция, други разследващи органи) и/или от други доказателства показват това или стане ясно от разследването, проведено от застрахователя,

в) в кражбата или в опита за кражба са взели участие членове от семейството на застрахованото лице, лица, които живеят и/или са отседнали при застрахованото лице, както и техни представители,

г) застрахованото МПС е оставено:

- незаклучено, незатворено, с ключ на стартера, с изключена неизправна или демонтирана сигнално-охранителна система (освен ако това е невъзможно поради особености в конструкцията му),

- с ключове, дистанционно за сигнално-охранителна система и/или оригинални документи на превозното средство, оставени вътре (например свидетелство за регистрация част I и/или част II),

д) застрахованият не е предприел мерки за предотвратяване на кражбата на застрахованото МПС в съответствие със задълженията си, определени в настоящите застрахователни условия,

е) на застрахователя не са предадени в момента на установяване на кражбата на превозното средство като доказателство всички комплекти ключове и дистанционни, декларирани от застрахования/застрахователя при сключване на застраховката,

ж) застрахованият е поверил застрахованото превозно средство на лице, което не го е върнало (обсебване по чл. 206 от Наказателния кодекс),

з) застрахованият или застрахованите изказват противоречиви или несъответстващи на реалността становища, от които не могат да се установят съществени за риска обстоятелства.

В чл. 6.5.21 пък е казано, че в случаи на риск от кражба или грабеж, застрахователят отказва плащане на обезщетение ако при предявяване на застрахователната претенция като доказателство не бъде представено нито един от оригиналните документи на превозното средство (свидетелство за регистрация част I и част II) или не бъде представено свидетелство за регистрация част

В случая ищецът по делото твърди, че на 29.03.2019 г., към 21, 30 ч. управителят на дружеството собственик К.Ж. Г. паркирал автомобила в гр. Б. на ул.*** №*, заключил го и привел в действие алармата. На следващия ден към 14,10 ч. съответно констатирал, че същият липсва, а на мястото бил спрял друг автомобил.

По повод на това твърдение видно от събраните доказателства по делото е безспорно, че управителят на дружеството незабавно е уведомил органите на МВР в гр. Банско, че във връзка с това е образувано Дп №*** от 2019 г. по описа на РУ Б. при РДВР Б., както и наблюдателно производство № 458/2019 г. по описа на РП Р. С постановление от 23.10. 2019 г. същото е било СПРЯНО и са дадени указания на служителите на РУ Б. за продължат издирването на извършителя на инкриминираното деяние.

В тази връзка е нужно да се спомене, че съгласно чл. 403, ал.1 от КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахованият е длъжен в срок 7 работни дни от узнаването да уведоми застрахователя, освен ако в договора е предвиден друг подходящ срок.

В случая по делото не се спори, че това изискване е изпълнено от ищцата още на 30.03.2019 г.

Съгласно чл. 405, ал.1 от КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да е по-дълъг от срока по чл. 108, ал.1 -3 или 5 от КЗ. В тези текстове на КЗ пък е предвидено, че той е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ като:

1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или
2. мотивирано откаже плащането.

В случая с чл. 12.23 от ОУ е предвидено, че плащането на обезщетението се извършва в 15 дн. срок от получаването на всички необходими документи, а в чл. 12.24 се конкретизира, че в случаите на кражба или грабеж на цялото МПС обезщетението се изплаща до 15 дни от получаване на всички изискуеми документи, необходими за определянето му, вкл. и постановлението на прокуратурата за прекратяване на следствието или спиране на наказателното производство.

Така изложеното сочи, че тези разпоредби на ОУ не противоречат на разпоредбите на КЗ.

По конкретния казус ответникът не е определил и изплатил обезщетение, а с писмо изх. №*** от 13.03.2020 г./стр. 38 от делото на СЗОС/ е уведомил застрахованият, че на основание чл. 6.5.17 и чл. 6.5.20 букви „З“ и „Е“ от Общите условия отказва изплащане на обезщетение поради това, че в хода на обработване на преписката се установило, че за лек автомобил „А.“, модел „*“ и номер на шаси /рама/ *** е имало тотал щета.

По повод на този отказ в отговора на ИМ се заявява, че лек автомобил „А.“, модел „*“ и номер на шаси /рама/ ***, но с друг регистрационен номер бил застрахован преди години по същия риск при ответното дружество и при съпоставка на събраните данни във връзка с тази първа застраховка и процесната се установили значителни разлики относно цвета на автомобила, стикера с рама на средната дясна колона, цвета на мокета, облицовката на арматурното табло, изгледа на задния капак и изписаният номер на рамата върху метал. Това и участието на „А.“, модел „*“ с номер на шаси /рама/ *** в ПТП довело до тотал щета на същия е основание за извод на застрахователя, че процесният автомобил бил двойник на оригиналния лек автомобил „А.“, модел „*“ с номер на шаси /рама/ ***.

Това съотнесено с факта, че номерът на рамата бил основен индивидуализиращ белег на автомобила, а на процесния той бил манипулиран се свързва с приложимост на чл. 6.5.17 от ОУ.

Говори се и за приложимост на чл. 6.5.20 букви „З“ и „Е“ от ОУ поради непредставянето на всички комплекти ключове и т.н.

С оглед преценката за това са или не са налице предпоставките за изплащане на обезщетение е нужно да се спомене, че съгласно чл. 408 от КЗ е застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само:

1. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение,
2. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахователя с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице,
3. при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и

е довело до възникване на застрахователното събитие,

4. в други случаи, предвидени със закон.

Тези разпоредби са императивни по характер и клаузите на застрахователните договори не мога да противоречат на същите.

В случая с оглед споменатите в писмото и отговора основания да се откаже плащане е нужно да се извърши преценка дали същите са от типа посочен в чл. 408, ал.1, т. 3 от КЗ.

Първите, както се спомена са обусловени от становището за приложимост на чл. 6.5.17 от ОУ поради това, че според застрахователя номерът на рамата на процесния автомобил бил манипулиран и бил двойник на оригиналния лек автомобил „А.“, модел „*“ с номер на шаси /рама/ ***.

В чл. 6.5.17 от ОУ се предвижда, че застрахователят не изплаща обезщетения, когато при сключване на застраховката или в срока ѝ на действие застрахованият и/или негов представител заяви факти и обстоятелства несъответстващи на действителните, което възпрепятства застрахователят да установи дали настъпило застрахователно събитие е покрит риск, както и при измама или опит за измама от застрахования или негов представител.

Така описаното съдържание на чл. 6.5.17 от ОУ и чл. 408, ал.1, т. 3 от КЗ води до извод, че твърдяното неизпълнение на задължения от страна на застрахования в случая може да бъде причина да се откаже изплащане на обезщетение само ако е основание да се направи извод, че е способствало за извършване на отнемането на процесния автомобил от владението на застрахования без негово съгласие с намерението за противозаконно присвояване.

В тази връзка следва да се посочи, че по никакъв начин всички описани от ответника разминавания и респективно евентуални действия на застрахования довели до извода за манипулиране на рамата няма как да са свързани и да са довели до настъпването на твърдяното от ищеца застрахователно събитие-кражба.

Наред с това следва да се посочи, че по делото не се установи и че автомобил „А.“, модел „*“ с номер на шаси /рама/ *** е бил тотал щета по смисъла на чл. 390, ал.2 от КЗ след ПТП-то настъпило преди продажбата му

на дружеството ищец. Не се установи по категоричен начин от събраните доказателства и че към момента рамата е манипулирана още повече, че при пререгистрацията на автомобила след закупуването от ищеца манипулиране на същата не е забелязано и от органите на МВР, които съгласно изискванията на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства следят за такива манипулации.

По отношение цвета и интериора ПАС счита, че не е налице забрана за промяна на същия и извършването на такава не е основание да се прави извод за създаване на кола-двойник.

Реално фактът на закупуване от страна на ищеца на катастрофирал автомобил, ремонтът на същия и т.н. са от значение за определяне размера на дължимото обезщетение, но не и за отказ същото да се изплати.

Не така стоят нещата с твърдяното от страна на ищеца непредставяне на всички налични ключове на застрахованото МПС.

Задължението за извършване на това действие е залегнало в разпоредбата на чл. 12.3.8 от ОУ. Предвидено е и в спомената по-горе разпоредба на чл. 6.5.20 буква Е, че непредставянето на комплектите ключове е основание да се откаже изплащането на застрахователно обезщетение.

В случая това задължение според ПАС е от типа посочен в чл. 408, ал.1, т. 3 от КЗ по причина, че ключът е основно средство за отваряне на автомобила и привеждането му в движение. Невъзможност да се представи един от ключовете води до логичен извод, че същия не е във владение на застрахования и с това реално той е допринесъл за отнемането на процесния автомобил от владението му.

В случая от данните по делото е видно, че при застраховането на автомобила застрахованият е притежавал два ключа от него - основен и сервизен. Сервизният е предаден при уведомяването на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, а основния не по причина, че с приемо - предавателен протокол същият е предаден на органите на МВР. Това като цяло би следвало да е основание за извод, че не може да се говори за неизпълнение. В хода на настоящето производство съдът е изискал от

полицията този основен ключ. Същият е изпратен и приложен по делото ведно с копие от документите по досъдебното производство. На същия е направена експертиза в първоинстанционното производство и от същата се установя, че извлечените данни от него не отговарят на спецификацията на лек автомобил „А.“, модел „*“ с номер на шаси /рама/ *** и на тези от представената справка от официалното представителство на А..

От ПАС е поставена допълнителна задача на експертиза, от която се установя, че с изследвания ключ не може да се осъществи запалване на процесния автомобил. Посочено е също, че за да може да се извърши такова той следва да е препрограмиран, а в случая действия в тази насока не били извършвани. При изслушване на експертизата експертът поясни и че изследваният непрепрограмиран ключ може да запали процесния автомобил само ако е сменен компютърния му модул с такъв съответстващ на ключа. По делото обаче нямало данни за такава смяна. По повод на тази негова констатация следва да се посочи, че действително от представените по делото писмени доказателства не може да се направи извод за закупуване на такава част на автомобила. Данни за извършване на такава подмяна не се съдържат и в показанията на разпитания по делото св. Н. извършил ремонта.

Така установеното води до извод, че от страна на застрахования не е представен ключът за застрахования автомобил, което видно от изложеното по- горе е основание за отказ.

По повод направените защитни възражения за подмяна на ключа след предаването му в полицията следва да се посочи, че основателността на същите би била факт при наличие на ангажирани от ищеца доказателства, че точно ключът запалващ застрахованото МПС е предаден от застрахования в полицията. Тя би била факт и при наличие на такива даващи основание да се приеме, че в РПУ Банско се е съхранявал и ключ за лек автомобил „А.“, модел „*“ с рама отговаряща на тази запаметена в изследвания ключ. Това не е сторено, поради което ПАС намира и тази група защитни възражения за неоснователни.

Липсата на ключ е основание за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, което прави и исковата претенция за същото и акцесорната такава по чл. 86 от ЗЗД неоснователни.

В този смисъл е и решението на Сз ОС и то следва да се потвърди, а

жалбоподателя да се осъди да заплати на въззиваемата страна юрисконсултско възнаграждение от 500 лв. определено съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от казаното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 1284/2020 г. по описа на Старозагорския окръжен съд, решение № 260023 от 30.05.2023 г., с което са отхвърлени предявените от „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К., Ж.К. „И.“ бл.*, вх.*, ет.* против З* „У.“ АД, с ЕИК***, гр.С., бул."Х.К." №* искиове за заплащане на застрахователно обезщетение от 33 945 лв., от които главница в размер на 29 425 лв. ведно със законната лихва от 02.10. 2020 г. до окончателното плащане и мораторна лихва в размер на 4 520 лв. за периода от 30.03.2019 г. до 02.10.2020 г. и „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К. е осъдено да заплати на З* „У.“ АД, ЕИК***, гр.С. направените в първоинстанционното производство разноски в размер на 1 342, 45 лв.

ОСЪЖДА „Е.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК***, гр. К., Ж.К. „И.“ бл.*, вх.*, ет.* да заплати на „З.к. У.“ АД, ЕИК***, гр.С., бул."Т.А."“ №* юрисконсултско възнаграждение за производството пред въззивната инстанция в размер на 500 лв.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____